

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4820

гр. София, 30.06.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 30.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **2210** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е обявено за решаване на 21.06.21 г.

Непосредствено след приключване на съдебното заседание от пълномощника на ответника-адв.Д. е депозирана молба, с искане за запазване на звукозаписа от същото до изтичането на предвидения в чл.151, ал.5 ГПК срок.

На 28.06.21 г. от същата е депозирана нова молба, с която се иска допълване на протокола въз основа на направения звукозапис. Излага, че „в качения на интернет страницата на АССГ протокол от проведеното на 21.06.21 г. заседание по делото не са отбелязани изложените по време на заседанието от съда съображения относно предмета на делото, проблемите на родителите, свързани с детските градини в [населено място], и размера на претендираните от ответника разноски за адвокатско възнаграждение.“

Във връзка с тази втора молба, следва да се има предвид нормата на чл.150 ГПК, вр.чл.144 АПК, съгл. която „за разглеждането на делото се съставя протокол, в който се вписват мястото и времето на заседанието, съставът на съда, името на секретаря, явилите се страни и техните представители, същността на изявленията, исканията и изказванията на страните, представените писмени доказателства, показанията на свидетелите и на другите лица по делото и констатациите и определенията на съда“.

Твърдените обстоятелства не са сред изброените в чл.150 ГПК, вр.чл.144 АПК-не се касае за „констатации и определения на съда“, поради което молбата за допълване на протокола е недопустима:

1.Под „съображения относно предмета на делото“, очевидно адв.Д. има предвид, че съдията-докладчик по делото в изпълнение на задължението си за съдействие по чл.171, ал.5 АПК се обърна устно към ищеца в съдебното заседание. Като съдия-докладчик направих това предвид многобройните депозирани по делото „писма“ и „становища“ от ищеца, в които освен всичко друго се излагат твърдения за „принудата“ детето да бъде преместено в друго детско заведение, което наложило 30

дни детето да остане вкъщи, докато бъде намерено ново такова, както и искания, несвързани с предмета на делото-да се накаже директора на общинската детска градина-ответник, да се уволни, че е корумпирана и т.н. т.н. / като във връзка с някои от тези искания изрично се съдържа указание до ищеца в определението от з.з. на 17.05.21 г. за насрочване на делото в о.с.з. на 21.06.21 г./ Ето защо се обърнах в съдебна зала към ищеца и му заявих приблизително /по спомени/ следното: „Житейски Ви разбирам. И аз съм родител и съм наясно с проблемите с детските градини в С. и колко е трудно да бъде намерена такава и детето Ви и да бъде прието в нея. Моето малко дете също не беше прието в общинска ясла миналата година.Разберете обаче, че предмета на делото е за установеното от КЗЛД нарушение и неимуществените вреди, които твърдите от него. Всякакви други искания не могат да бъдат разгледани по това дело. По настоящото дело директора не може да бъде наказан, разследван за корупция, уволнен и т.н.“

Цялото това мое изявление беше насочено да разясни на ищеца предмета на делото, с което той очевидно изпитваше затруднение да се справи, предвид многобройните му писмени становища по делото, съотв. разяснение за решението, което може да бъде постановено делото- с което се присъжда или не се присъжда парично обезщетение за твърдените неимуществени вреди от нарушението на чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR). Това мое изявление никакъв начин не съдържа факти, които да не са ноторно известни на обществото в [населено място], нито сочи на мое пристрастие по делото.

2. По отношение размера на претендираните от ответника разноски за адвокатско възнаграждение:

При представянето в хода на устните състезания от адв.Д. на договора за правна защита и съдействие, заедно със списъка по чл.80 ГПК и фактура за заплащането на адвокатско възнаграждение от общинската детска градина-ответник в размер на 1130 лева, реагирах гласно с възмущение спрямо този размер, заплатен от общинска детска градина, предвид предмета на делото.

3.Напълно стоя зад преценката си, като допълнително излагам, че се касае за безспорно доказано нарушение на чл.15 от Регламент (ЕС) 2016/679 (GDPR), установено с влязло в сила административно решение- т.1 Решение № ППН-01-1799/2019 г. от 17.08.2020 г. на КЗЛД от директора Целодневна детска градина №40 "Проф. Г. А."-гр. С.; ищецът е малолетно дете, което се представлява и защитава от неговия баща и законен представител, с което директорът на Целодневна детска градина №40 "Проф. Г. А."-гр. С. е пределно наясно, предвид водените дотук производства и подаваните жалби до КЗЛД, СРП и др. Бащата очевидно не е юрист, нито е направил разходи да ангажира адвокатска защита; делото не е с фактическа и правна сложност; Столична община е обезпечена с достатъчно на брой юристи по трудово или служебно правоотношение, които да могат да защитят интересите на общинското детско заведение, но вместо това се наема външен адвокат, на когото с бюджетни /публични/ средства се заплаща значителен размер на адвокатско възнаграждение, спрямо стандарта на живот в страната и на семействата с малки деца като цяло. Най-сетне следва да бъде посочено и това, че прекомерният размер на адвокатско възнаграждение нарушава ЕСПЧ / дело N. M. E. v. B.(A. no31678/17), постановено на 15 декември 2020 г./.

4. Безспорно е обаче, че изразената гласно реакция на съдията по отношение хонорара, заплатен на общинската детска градина на външен адвокат е от естество да

породи съмнение относно решението по делото в частта за разносните /чл.10 ЗОДОВ/. За съда е очевидно, че това е опасението на депозираните от адв. Д. молби на 21.06.21 г. и 28 .06.21 г. Ето защо съобразява, че всяко лице при определянето на неговите граждански права и задължения /.../ има право на справедливо и публично гледане на неговото дело в разумен срок от независим и безпристрастен съд, създаден в съответствие със закона- член 6, § 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи / „Конвенцията“/.

Независимостта на съдиите изисква индивидуалните съдии да са свободни от неправомерно влияние извън съдебната система, както и вътре в нея. Вътрешната независимост на съдебната власт изисква съдиите да бъдат свободни от инструкции и давление от страна на техните колеги или от страна на тези, които имат административни отговорности в съда-като председателя на съда. Липсата на достатъчни гаранции за независимост на съдиите вътре в съдебната власт, и по-специално -по отношение на техните съдебни ръководители, може да представлява нарушение на правото на справедлив процес.

Външната видимост също може да е от значение, за да се прецени дали един „съд“ може да се смята за независим, както изисква член 6, § 1 Конвенцията. Залогът в случая е доверието, което съдилищата в едно демократично общество следва да внушават на обществеността и преди всичко на страните по делото. При преценката дали съществува основателна причина за опасения, че конкретен съд не е независим или безпристрастен, гледната точка на жалбоподателя е важна, но не е решаваща. Определящо е дали неговите съмнения може да се смятат за обективно оправдани. Не възниква никакъв проблем с независимостта, когато Съдът прецени, че един „обективен наблюдател“ не би имал основание за безпокойство по този въпрос предвид конкретните обстоятелства по делото. Когато членовете на състава на „съда“ включват лица, които са в подчинено положение във връзка с техните задължения и организация на работа спрямо една от страните, жалбоподателят може да има основателни съмнения относно независимостта на тези лица.

Безпристрастността обикновено означава липса на предразсъдък или пристрастие, а тяхното наличие може да се проверява чрез различни способности. От гледна точка на субективния подход, се взема под внимание личното убеждение или интерес на конкретен съдия по конкретно дело. От гледна точка на обективния подход е необходимо установяване дали съдията е предоставил достатъчни гаранции за изключване на всякакво легитимно съмнение в това отношение

Прилагайки субективния подход, ЕСПЧ нееднократно е приемал, че личната безпристрастност на съдията следва да се презумира до доказване на противното. Що се отнася до вида на изискваните доказателства, ЕСПЧ се е стремил да установи дали даден съдия е проявявал враждебност или зла воля, или по лични причини е положил усилия делото да бъде разпределено на него.

При решаването на въпроса дали по дадено дело съществуват основателни основания за опасенията, че конкретен орган е недостатъчно безпристрастен, гледната точка на тези, които твърдят, че той не е безпристрастен, е важна, но не е решаваща. Решаващо е дали опасението може да се смята за обективно оправдано. Обективният тест засяга най-вече йерархични или други връзки между съдията и други участници в производството, които обективно оправдават опасения относно безпристрастността на съда и по такъв начин нарушават стандарта на Конвенцията по

обективния тест. Следователно по всяко конкретно дело следва да се установи дали процесните отношения са от такъв характер и степен, които да насочват към липса на безпристрастност на съда.

В конкретния случай, като съдия-докладчик съм напълно субективно убедена в своя нравствен интегритет и способност да реша безпристрастно делото, вкл. и при определяне отговорността за разноски, съобр. изхода на спора. Следва да бъде отчетено и това, че производството по делото не е едноинстанционно. В този смисъл постановяването на валиден, допустим и правилен съдебен акт по него, вкл. и в частта за разноските, е обезпечено от процедурата по чл.248 ГПК и възможността за оспорване на определението, постановено в тази процедура пред Върховния административен съд, което е и допълнителна гаранция за правото на справедлив процес спрямо страните-ищеца и ответника.

Като обаче съобразявам формираната вече нагласа у пълномощника на ответника-адв.Д., преценявам да отдам превес на създаденото впечатление и да обезпеча безусловно правото на справедлив процес, като се отведа от делото.

Предвид изложеното и на основание чл.22, ал.1, т.6 ГПК във вр. с чл.144 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 23-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ, на основание чл.151, вр.чл.150 ГПК, вр.чл.144 АПК молбата на пълномощника на ответника за допълване на съдебния протокол от 21.06.2021 г.

ОТМЕНЯ протоколно определение от 21.06.21 г. за даване ход на устните състезания.

ОТВЕЖДА съдия Антоанета Аргирова от разглеждане на адм.дело №2210/21 г.

Делото да се докладва на председателя на АС-София-град за преразпределяне на друг съдия -докладчик.

Определението не подлежи на обжалване.

Преписи от него да съобщят на страните за сведение.

СЪДИЯ: